

[Aksel Larsen.]

Det har hidtil været sådan, at forsørgere inden for en ramme på 1 000 kr. kunne spare op på en bunden konto, og så kunne de trække hele opsparingsbeløbet fra i deres selvangivelse — altså slå deres skattepligtige indtægt ned. Det kunne give nogle en skattelettelse på måske 200 kr., og det kunne give andre måske 800 kr. i skattelettelse. Dette forkastelige system vil man videreføre. Nu skal beløbet sættes op til 1 500 kr., til trods for at alle ved, at de fleste, der på denne måde har sparet op på opsparingskonti, ikke har præsteret en reel opsparing, men blot i december måned hvert år, da de vidste at der eksisterede en sådan lov, har givet deres bank den besked: tag og flyt så og så mange penge fra min almindelige checkkonto til en konto for bunden opsparing. Der bliver praktisk taget ikke sparet flere penge op på denne måde, men det præmieres.

Man vil også gøre det på en anden måde, og hvordan vil man så præmiere det? Jo, man har regnet ud, at til en sådan skattemæssig præmiering skal der i finansåret 1963-64 bruges 60 mill. kr. Jeg savner oplysning om, hvor stort et beløb man regner med der skal gøre en så stor præmiering nødvendig. Men jeg ved, at de 60 mill. kr. fortrinsvis må betales af dem, som ikke har evnen til at spare op, og det finder jeg er asocial politik.

Jeg ved ikke rigtig, hvad der yderligere er i det afsluttede forlig. Dog er jeg fuldkommen klar over, at militærudgifternes forøgelse er en integrerende del af forliget. Det har man ikke forkyndt i dag, og det står ikke i betænkningen, men det er jo sådan en halvanden måned siden, at man kunne læse bl. a. i den konservative presse, at det konservative folkeparti og venstre havde stillet regeringen stolen for døren og sagt: hvis vi ikke får garanti for en planmæssig stigning i militærudgifterne, så vil vi overhovedet ikke være med til at forhandle videre om omsætningskat og andre

ting. Resultatet blev, at man fik et tilsagn fra regeringen om forøgelse af militærudgifterne efter den amerikanske plan, en forøgelse på et par hundrede millioner i år, et hundrede millioner mere til næste år, og igen et hundrede millioner til næste år o. s. v., indtil man i løbet af godt 4 år fra dato skal være oppe på 1 860 mill. kr. om året i rene militærudgifter plus udgifterne til civilforsvar, indkvartering o. lign. Det står der ikke noget om i forliget. Tallene har været fremme i den konservative presse; fra regeringens side har vi ikke fået disse tal, og regeringspressen vil ikke rykke ud med dem, men de er ikke desto mindre rigtige.

Ja, ved hjælp af den resolution, den højtærede handelsminister foreslog i Herning, har man givet offentligheden det indtryk, at det kun drejer sig om 365 mill. kr. alt i alt ud over det, man ellers normalt i år har til militærvæsenet. Disse 365 mill. kr. skal fordeles over 3 år. Jeg tillader mig at sige, at det er jo ikke rigtigt. Det drejer sig om, at det militærbudget, man har nu, skal forøges dels med det, man kalder en slags pristalsregulering af det, dels skal der til specielle militæranskaffelser anvendes 365 mill. kr., og det er i de første 3 år af den amerikanske fællesplan, som den højtærede forsvarsminister har fået besked om i Washington, men jeg tror ikke, at han endnu har aflagt beretning her i folketinget eller har fortalt folketingets medlemmer noget om tallene. Måske kan vi få disse tal frem fra regeringens side officielt her nu. Ellers må vi vente, til folketinget behandler den forespørgsel, mit parti har stillet om disse sager.

Samtidig med, at man bestemmer, at vi vil have omsætningskat, at vi må begrænse byggeriet, for der er ikke råd, at vi må gøre alt muligt af den slags, der skal spares på alle leder og kanter og pålægges nye skatter, siger man: og så har vi råd til at forøge militærudgifterne. Det er klart for mig, at det er en del af forliget, men der